

Table of Contents

vì nó khác nhau đối với các đệ tử trên các cung khác nhau, và chủ đề thì quá lớn vào thời điểm này cho mục đích của chúng ta. Vấn đề đã là cách để duy trì mối quan hệ thông cảm, nhạy cảm, và đặt cơ sở cho sự đồng nhất hóa toàn diện, cao hơn, nhưng đồng thời duy trì một sự dút bỏ tinh thần vốn sẽ cho phép đệ tử thực hiện công việc cần thiết của y, không bị cản trở và không bị trở ngại bởi sự đau khổ, sự lo lắng, hoặc hoạt động tư tưởng được gợi lên bởi thể trí và các mong muốn của những người mà y đang làm việc với.

I cannot enter, for it differs for disciples upon the various rays and the theme is too large at this point for our purpose. The problem has been how to preserve the sympathetic, sensitive rapport and to lay the basis for the higher, inclusive identification, and yet at the same time preserve a spiritual detachment which will enable the disciple to do his needed work, unhampered and unimpeded by the distress, the anxiety or the thought activity evoked by the minds and the desires of those with whom he is working.

Sự dút bỏ cần thiết không thể được dựa trên bản năng tự bảo tồn bẩm sinh, ngay cả khi điều đó được đưa vào cõi linh hồn; nó phải được thúc đẩy bởi một sự hấp thụ huyền bí trong nhiệm vụ, và được thực hiện bởi ý chí vốn giữ cho vận hà tiếp xúc mở giữa đệ tử và ashram, và giữa đệ tử và phạm vi hoạt động của y; vận hà này phải được giữ hoàn toàn không còn mọi sự đồng nhất hóa thấp. Điều này có thể được gọi là một phương pháp loại bỏ tất cả các xu hướng ghi nhận bất cứ điều gì, trừ một sự hiểu biết khôn ngoan về mức độ trong sự tiến hóa của những người được tiếp xúc; một sự đánh giá lành mạnh về vấn đề phải đối mặt vì lợi ích của họ, và một quá trình điều khiển năng lượng bác ái cần thiết theo một cách mà luồng bác ái được hoạch định không chỉ giúp đỡ người nhận, mà còn bảo vệ đệ tử khỏi sự tiếp xúc quá mức; bấy giờ nó sẽ gợi lên trong người được giúp đỡ, hoặc nhóm được trợ giúp, mà không có sự biểu lộ có đi có lại của phạm ngã; thay vào đó, nó nâng toàn bộ tính chất của sự sống phạm ngã hoặc sự sống tập thể lên con đường thanh luyện tới các mức độ ý thức cao hơn.

The necessary detachment cannot be based upon the innate instinct of self-preservation, even when that is carried into the realm of the soul; it must be motivated by an occult absorption in the task, and implemented by the will which keeps the channel of contact open between the disciple and the ashram and between the disciple and his sphere of activity; this channel must be kept entirely clear of all lower identifications. This might be termed a method of eliminating all tendencies to register anything save a wise apprehension of the point in evolution of those contacted; a sound appreciation of the problem to be faced on their behalf, and a process of directing the needed energy of love in such a manner that the stream of projected love not only aids the recipient, but protects the disciple from undue contact; it will then evoke in the person to be helped, or the group to be aided, no reciprocal personality expression; instead, it lifts the entire quality of the personality life or the group life on the purificatory way on to higher levels of awareness.

Một phần lớn công việc được thực hiện bởi các đệ tử đang xuất hiện từ các ashram, và sẽ tiếp tục xuất hiện như thế, có bản chất thanh luyện vào thời điểm này, và ngày càng tăng như vậy trong phần còn lại của thế kỷ này. Trên Con Đường Dự Bị, người chí nguyện được dạy thanh luyện chính y và ba hiện thể tiếp xúc của y; khi được chấp nhận vào một huyền viện, thì một mức độ lớn của sự thanh luyện cần thiết đã được đạt đến. Từ đó trở đi, đệ tử không nên nhấn mạnh vào việc thanh luyện bản thể riêng của y, vì điều này sẽ tạo ra sự tự tập trung cao và thân thiết, và hướng tới sự kích thích quá mức các hiện thể của phạm ngã. Nhưng những bài học rút ra trên

A great part of the work to be done by the disciples who are emerging from the ashrams, and will continue thus to emerge, is of a purificatory nature at this time, and increasingly so for the rest of this century. On the Path of Probation, the aspirant is taught to purify himself and his three vehicles of contact; upon acceptance into an ashram, a large measure of the needed purification has been achieved. From then on, no emphasis should be laid by the disciple on the purification of his own nature, for this would produce too close and intimate a self-focus and tend to an over-stimulation of the personality vehicles. But the lessons learnt upon the